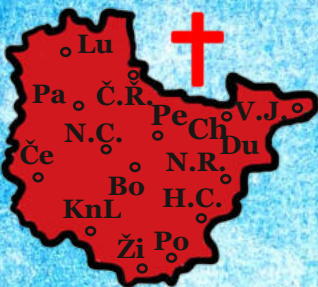

Na srdci

9/25

(in)formační měsíčník vikariátu
Pelhřimov, regionu F. B. Vaňka

Farnost: Kamenice nad Lipou

Doporučený příspěvek: 40 Kč

Malba: Tereza Páralová

Co pro mě znamená, že věřím v Boha?

„Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána“ říká sv. Alžběta při setkání s Pannou Marií. A jak jsme na tom my? Víru v Boha-Stvořitele, Ježíše i Ducha svatého jsme přijali. Ale co pro nás znamená, potřebujeme ji? V listu Židům se píše: „Víra je podstata toho, v co doufáme, přesvědčení o věcech, které nevidíme“. Člověk je ale schopen věřit všemu možnému. A co je ta pravá víra a láska, kterou hledáme? Není to věc. Ale jsme ve vztahu k

Bohu, k druhým i sami k sobě. Být je víc než mít! K naplnění života potřebuji být ve vztahu. Máme asi různé představy o naplnění života, Panna Maria se ale nebála uvěřit, že se naplní to, co zamýšlí Bůh.

Možná se bojíme toho, co přijde, a uniká nám přítomnost. Přestože právě v ní můžeme s pomocí Boží něco udělat. Denně se v Otčenáši modlíme za příchod Božího království a za jeho Boží vůli, a často máme asi malou víru, že se tak stane. Čeho se bojíme? V co doufáme?

Tomáš nevěřil, že Kristus vstal z mrtvých. Při setkání s Ježíšem uvěří a vyznává: „Pán můj a Bůh můj.“ Nemáme i my vyznat „Pán můj a Bůh můj“? Sv. Pavel víru označuje za poklad v nádobě hliněné. Jsme lidé křehcí a slabí, ale přesto ve víře a lásce v Bohu „můžeme vše, ale ne vše nám prospívá“. Proto musíme hledat a volit to lepší.

A to dá někdy práci. Máme svobodnou vůli a každé rozhodnutí má důsledky. Možná, že dnes rozhodujeme o své spáse, protože zítra už budeme stát před tváří Boží. „Víra je podstata toho, v co doufáme, je přesvědčení o věcech, které nevidíme“. Proto ji potřebujeme a musíme v ní stále růst.

P. Václav Šika, farář v Kamenici nad Lipou

Na srdci - měsíčník farností vikaritátu Pelhřimov. **Příští uzávěrka: 19. září.** Za obsah odpovídá vikář P. Josef Sláčík. Redaktoři: Jan Mazanec (775 269 206, mazanec@centrum.cz), Tomáš Březina. Tisk: Rain, Jindřichův Hradec (náklad 620 ks). Registrace: MK ČR E 24463.

Prispět lze buď přímo v dotyčném kostele do kasičky nebo v sakristii, dále také na účet farnosti Pelhřimov 620616359/0800 (forma QR platby - viz kód vpravo).

Děkujeme za podporu! Archiv čísel najdete na **farpel.cz**.

- 3. Sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
- 7. Dvacátá třetí neděle v mezidobí**
- 8. Svátek Narození Panny Marie**
- 12. Jména Panny Marie
- 13. Sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
- 14. Svátek Povýšení svatého kříže**
- 15. Panny Marie Bolestné
- 16. Sv. Ludmily, mučednice
- 17. Sv. Kornélia, papeže, a Cypriána, biskupa, mučedníků
- 20. Sv. Ondřeje Kim Tae-gona, Pavla Chong Ha-sanga a druhů
- 21. Dvacátá pátá neděle v mezidobí**
- 23. Sv. Pia z Pietrelciny, kněze
- 26. Sv. Kosmy a Damiána, mučedníků
- 27. Sv. Vincence z Pauly, kněze
- 28. Slavnost sv. Václava, mučedníka, hl. patrona českého národa**
- 29. Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů**
- 30. Sv. Jeronýma, kněze a učitele církve

Z osobností měsíce: Svatý Pius z Pietrelciny

Otec Pio, jak se mu láskyplně říká, se narodil roku 1887 v obci Pietrelcina v jižní Itálii do rodiny chudého rolníka. Již v patnácti letech vstoupil do noviciátu františkánského řádu kapucínů v Morconě. Když v roce 1910 přijal kněžské svěcení, začal pociťovat bolesti na ruku a nohou. Prožíval utrpení Kristových muk, které bylo doprovázeno velkými zdravotními výkyvy. Jeho horečka dosahovala vědecky nevysvětlitelných 48,5 °C.

Roku 1918 se na jeho těle objevila viditelná stigmata. Jelikož tento jev nebyl považován za nadpřirozený, církev mu na čas zakázala sloužit mši svatou. Od roku 1933 však opět získal povolení k veřejnému působení a pověření ke zpovídání. Otec Pio měl mimořádná charisma, nahlížel do minulosti i budoucnosti a byl obdařen schopností bilokace. Dožil se 81 let a v den jeho smrti zmizela z jeho těla i stigmata. V roce 2002 byl kanonizován papežem Janem Pavlem II.

(tb)

Kalendárium - náš vikarát

Božejov a okolní farnosti

14. 9., 17.00 - Libkova Voda, hospůdka - Léčba smíchem s politickou komentátorkou Zuzanou Bubílkovou - zve otec Karol

Horní Cerekev a okolní farnosti

5. 9. první pátek - H. Cerekev, Počátky (17 adorace, 18 mše)
7. 9., 8.00 - Nová Buková - poutní mše svatá, Narození Panny Marie
14. 9., 14.00 - Horní Vilímeč - poutní mše svatá, Povýšení sv. Kříže
25. 9., 12.00-18.00 Veselá, adorace Nejsvětější svátosti.
27. 9., 16.30 - Horní Ves - poutní mše svatá, Sv. Václav
28. 9., 14.00 - Bělá - poutní mše svatá, Sv. Václav

Chvojnov a okolní farnosti

5. 9., 18.00 - Chvojnov, 1. pátek (mše svatá, adorace)
19. 9., 17.00 - Chvojnov, adorace před Nejsv. Svátostí, 18.00 - mše
20. 9., 19.00 - Chvojnov, chvály (**viz plakát**)
3. 10., 16.45 - Chvojnov, zahájení výuky náboženství na faře

Lukavec a okolní farnosti

13. 9., 8.00 start - pěší putování do Želiva (**viz plakát**)
20. 9., Farní zájezd do Milevska
28. 9., Lukavecká pouť, slavnostní mše svatá

Nový Rychnov a okolní farnosti

20.9., 17.00 - Branišov, kostel, přednáška o zvonech, zvoničkách, kaplích, křížích a zapomenutých místech v kraji (**viz plakát**)
27.9., 18.00 - Milíčov, poutní mše svatá (sv. Václav)
28.9., 11.00 - Branišov, poutní mše svatá - letošním hostem bude želivský opat P. Tadeáš

Pelhřimov, Křemešník

3.9. a 17.9. po mši (cca 18.45) - Pelhřimov, biblická hodina na faře
4. 9. a 18. 9., 19.30 - Pelhřimov, společenství mužů fara - sál

6.9., 22.00 – Pelhřimov, farní sál, modlitby mužů
6.9. a 24.9., 17.30 – Křemešník, modlitba celého růžence (jako odpověď na Mariinu výzvu z Medžugorje)
7.9., 7.30 – Pelhřimov, kostel, Živá růže
7.9., 15.00 – Proseč pod Křemešníkem, poutní mše sv.
7.9., 16.00 – Křemešník, Večer chval (**viz plakát**)
11.9., 19.30 – Křemešník, adorace se zpěvy
19.-21.9.- Pelhřimov, 40hodinová adorace v sále na faře
20.9., 18.00 – Pelhřimov, kostel, Mariánské večeradlo

Personália

Dne 27. září oslaví 10. výročí kněžského svěcení **P. Petr Vavřinec Konopík**, farář v Novém Rychnově. Děkujeme za jeho duchovní službu a vyprošujeme hojnost Božího požehnání do dalších let.

Vzpomínka: před 100 lety se narodil Zdeněk Soušek

Zdeněk Soušek (23. srpna 1925 Bučovice – 27. prosince 2015 Pelhřimov) byl farář Českobratrské církve evangelické a senior Poděbradského seniorátu, hebraista, autor biblických studií, publicista, editor a překladatel. Jako farář působil v letech 1953–1989 v Libici nad Cidlinou; mimoto byl činný v duchovenské službě ve sborech v Kladně, Rakovníku a ve

Strměchách. Patřil do skupiny, která řadu let připravovala Český ekumenický překlad Bible. V době studií evangelické teologie navštěvoval přednášky o egyptských a mezopotamských dějinách a klínopisu, hebrejštině a etiopštině na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy. Ve 2. polovině 60. let utajený bytový seminář, který poskytoval tříleté teologické studium pro učitele nedělních škol, pro presbytery a pro vedoucí biblických hodin pro mladé. Je pohřbený ve Strměchách.

Smutná zpráva: Na věčnost odešel P. Josef Charypar

Dne 5. srpna ve věku 76 let zemřel v Kostelci nad Vltavou oblíbený kněz P. Josef Charypar. V letech 1986–1993 působil ve farnostech Božejov, Libkova Voda, Rynárec a Kamenice nad Lipou.

Poslední rozloučení s tímto knězem se konalo 11. srpna v bazilice Navštívení Panny Marie v Milevsku. Po zádušní mši byl uložen k odpočinku do kněžského hrobu v Kostelci nad Vltavou.

Páter Josef byl výraznou osobností – pracovitý, praktický a neobyčejně lidský. Ve farnostech Božejov a Libkova Voda vykonal mnoho záslužné práce, zejména při renovaci a modernizaci tamních kostelů. Farnosti v době jeho působení prošly významnou obnovou – stavební i duchovní. Vyznačoval se svérázným humorem a jeho nezaměnitelný smích, slyšitelný i z dálky, nám bude znít v paměti.

Shromáždil kolem sebe řadu dětí a ministrantů, které provázel obdobím dětství i dospívání a pečlivě je připravoval na přijetí svátostí. V Božejově dokonce zorganizoval biřmování i v době, kdy diecéze byla bez biskupa. Ve víře byl pevný, zásadový a farníkům byl vždy oporou. Když oznámil, že odchází do nové farnosti v Březnici, mnohé to zarmoutilo – ale kontakty a přátelství přetrvaly. Tímto mu děkujeme za jeho dlouholeté působení v našich farnostech, za jeho oddanost, píli a hlubokou víru, která nás inspirovala. Budeme na něj v modlitbách vzpomínat a vyprošovat si jeho přímluvu u nebeského Otce.

Lenka Pitnerová, farnost Libkova Voda

Kromě farníků z farností a starosty Božejova Miroslava Třísky se pohřbu účastnili i kněží vikariátu P. Gottschalk Karol Lovaš z Božejova, P. Václav Šika z Kamenice nad Lipou a P. Petr Konopík z Nového Rychnova. Zádušní mši předsedal biskup Vlastimil Kročil, pomocný biskup Pavel Posád a novoříšský opat Marian Rudolf Kosík.

Na kněze byl Josef Charypar vysvěcen r. 1983, poté působil ve farnostech Oslov a Záhoří. Po duchovní službě v našem vikariátu (viz výše) pokračoval jako děkan v Březnici u Příbrami a okrskový vikář vikariátu Sušice-Nepomuk až do roku 2012. Následně až do roku 2023 působil ve farnostech Opařany, Rataje u Bechyně a Stádlec. Poté vypomáhal ve farnosti Kostelec nad Vltavou.

Privítání P. Josefa
Charypara v Libkově
Vodě roku 1986.

PĚŠÍ PUTOVÁNÍ do Želiva

na poutní slavnost

Narození Panny Marie

13. září 2025

CHVOJNOV 12.30h 12 km

Kojčice - Svěpravice

info: J. Pavlíková, tel. 722 965 296

LUKAVEC 8h 24 km

Vyklantice - Hořepník - Červ. Řečice

info: M. Jílková, tel. 739 245 887

VĚŽ 8.30h 25 km

Leština - Humpolec - Hněvkovice

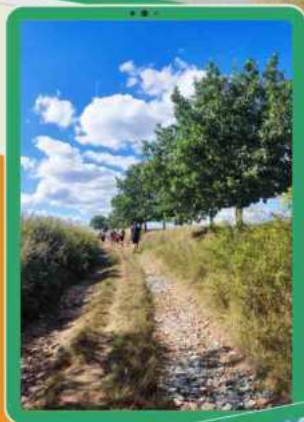
info: J. Loskotová, tel. 728 150 643

ŽELIV Svatá brána

- přivítání poutníků v 17h,

mše svatá v 18h.

Všichni jste srdečně zváni,
přidat se můžete kdekoli na cestě.
Ozvěte se nám.

Pouť po stopách pátera Toufara

Hnutí Comunione e liberazione vás zve na třídní pouť po stopách pátera Toufara při slavnosti Povýšení sv. Kříže.

TERMÍN: Pátek 19. - neděle 21. září 2025

TRASA: Želiv – Zahrádka – Ledec nad Sázavou – Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Číhošti

CELKOVÁ VZDÁLENOST: 31-34 km; sobota: 23-26 km; neděle: 8 km

Pouť je pro všechny věkové kategorie, trasa vede převážně po asfaltových silnicích s mírným terénním převýšením

Zajištěno: 2x nocleh (Želiv + Ledec nad Sázavou), částečně strava (2x snídaně, 1x večeře), převoz zavazadel, odvoz z Číhošti do Želiva

KŘEMEŠNICKÉ LÉTO 2025

20.9. v 18h Kostel Nejsvětější Trojice na Křemešníku

Koncert představitelů české orchestrální a komorní hudby

Vstupenky v prodeji online na stránkách Matice Křemešnické o.p.s.

Chceš se stát katechetou?

Obraz: generován AI

Pastorační středisko v Českých Budějovicích připravuje na rok 2025/2026 **kurz katechety**. Mezi jeho hlavní úkoly patří: vyučování náboženství, příprava na svátosti, formace ve víře, spolupráce s farností, vzdělávání a formace.

Kurz bude rozdělen do 6 částí, 4 budou trvat 3 hodiny (sobota dělená do čtyř 45minutových bloků). První a poslední část kurzu proběhnou v rámci víkendu. Termíny: **10. – 12. 10.**

2025, 8. 11., 10. 1. 2026, 14. 3., 16. 5., 12. – 14. 6. 2026

Na kurz je potřeba se přihlásit online (QR kód) a mít doporučení od kněze ve farnosti. Kurz probíhá v Českých Budějovicích, víkendové části na Hosíně. Přihlášky nutné podat do 30. 6. Bližší info: vesela@bcb.cz

CHVÁLY

se společenstvím Nový Eden

Hory, proč poskakujete jako berani, a vy, pahorky, jako jehňata.
Chvěj se, země, před pánem, před Bohem Jákobovým!
On proměňuje skálu v jezero, křemen v prameny vod.

Ž 114, 6-8

NEDĚLE 7. 9. 2025

16:00

kostel Nejsvětější Trojice

Křemešník

Modlitební triduum Modliteb matek

26. – 28. září 2025

Pro všechny, kteří chtějí prožít společnou modlitbu a být duchovně celosvětově spojeni a vedeni konkrétním Božím slovem a úmyslem daného dne.

kostel sv. Michaela Pacov

PÁ 26. září

Mše sv. 18.00

Triduum 18.40

kostel sv. Jana Křtitele

Velká Chyška

SO 27. září

Mše sv. 18.00

Triduum 18.40

kostel sv. Michaela Pacov

NE 28. září

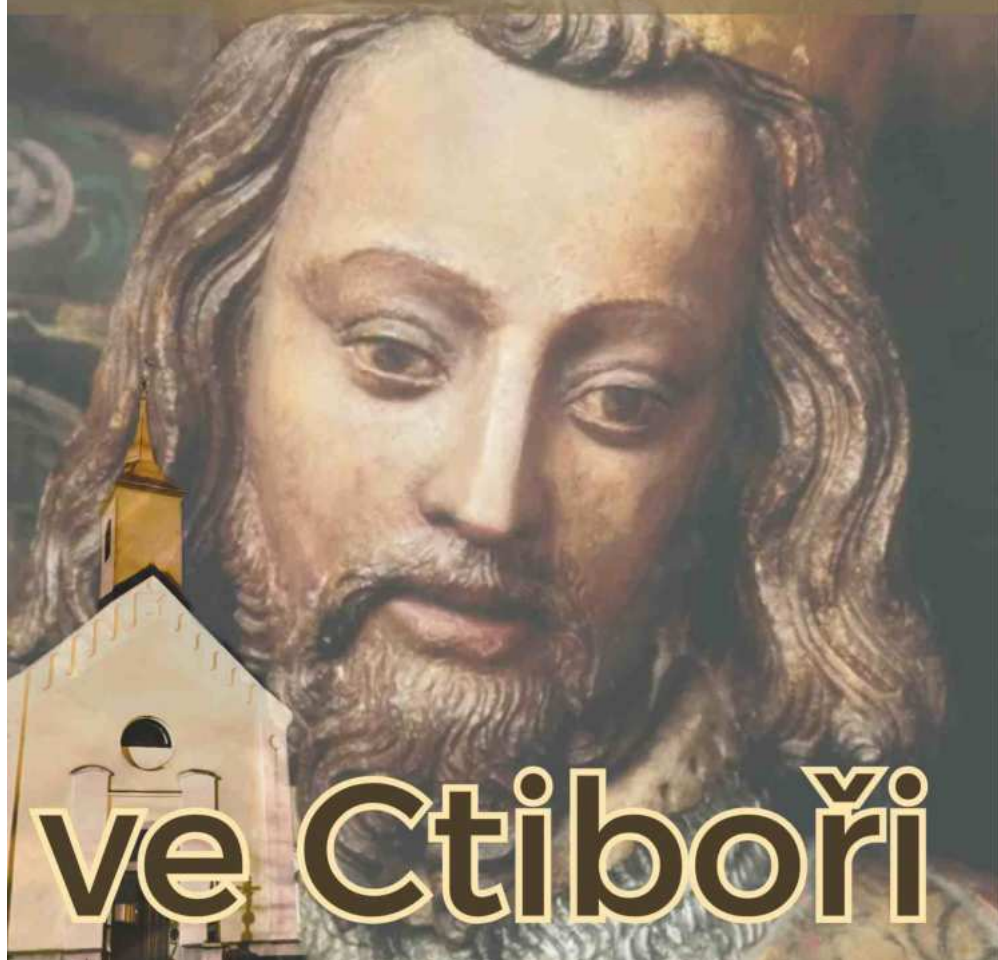
Mše sv. 9.30

Triduum 10.20

- *V pátek se postíme a odprošujeme za svoje hříchy.
Žalm 24,7.10*
- *Když v pátek prosíme za odpuštění svých hříchů, budeme mít v sobotu sílu odpustit a prosit o obrácení těch, kdo nám ublížili.
Žalm 25,1.12*
- *V neděli se můžeme radovat, chválit Pána a děkovat mu.
Žalm 27,1.4.10–14*

SVATOVÁCLAVSKÁ MŠE SVATÁ

27. září 2025 od 14h
v kapli Nejsvětější Trojice

Večer chval

ve Chvojnově

20/9/25

19.00

farní kostel

„Chvalte, Hospodinovi služebníci, chvalte jméno Hospodina!
Jméno Hospodinovo buď požehnáno nyní i navěky.
Od východu slunce až na západ chváleno buď jméno Hospodinovo.
Hospodin je vyvýšen nad všemi národy, nad nebesa strní jeho sláva.“
Ž 113, 1-4

 [farnost_chvojnov](#)

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST

Branišov – Větrný Jeníkov

Vás srdečně zve

20. září 2025 v 17 hodin

do kostela sv. Václava v Branišově

na přednášku o zvonech, zvoníčkách, kaplích, křížích
a zapomenutých místech v kraji, kde žijeme.

Mgr. Jaroslava Paulusová

Marie Vopálenská

První svaté přijímání v Pelhřimově - 22. června

Foto: Josef Novák

Slavnost Těla a krve Páně 22. 6. v Novém Rychnově

Foto: Stanislava Tichá

Slavnost Těla a Krve Páně posílila chvojnovskou farnost

Ve Chvojnově patří "Boží Tělo" k nejkrásnějším chvílím liturgického roku. Slavnost je velmi vzácnou a radostnou chvílí, které předchází nemalé přípravy. Je opravdu krásné sledovat, jak propojuje farní společenství a vede ho k modlitbě. Při průvodu veřejně vyznáváme, že Pán Ježíš je živý a přebývá mezi námi. Zároveň mu s vděčností děkujeme za jeho stálou přítomnost uprostřed nás.

Tomáš Březina

Foto: Vendula Freiová

Děkovná mše za 25 let kněžství P. Václava Šiky - 1. 7.

Foto: Josef David

Libkova Voda přivítala ředitele TV Noe P. Ryšku: Mimořádný zážitek z osobního setkání a krásná hudba

V neděli 29. června 2025, při slavnosti svatých Petra a Pavla, byl kostel v Libkově Vodě do posledního místa zcela zaplněn místními farníky i poutníky. Hudba pod taktovkou scholy PM dodala slavnostní atmosféru poutní slavnosti.

Důvodem této výjimečné události byl přítomný host – charismatický kněz P. Leoš Ryška, ředitel TV Noe, který s velkou ochotou přijal pozvání farnosti.

Ve své promluvě otec Ryška zdůraznil důležitost odpuštění, uvedl konkrétní příklady ze svého života a následně vše propojil s postavami svatých Petra a Pavla.

Poutní slavnost byla obohacena hudbou a zpěvem scholy PM z Pelhřimova, která byla na závěr mše svaté vřele oceněna potleskem přítomných.

Foto: archiv farnosti

Slova poděkování zazněla nejen z úst farníků, ale i od samotného celebranta. Na závěr i on potěšil farníky svým zpěvem, který mnohé dojal.

Po skončení mše svaté dostaly děti dárek s logem TV Noe. Ostatní přítomní využili příležitost k osobnímu pozdravení, přičemž mnozí vyjádřili své nadšení a poděkování tomuto výjimečnému knězi.

Se zájmem si P. Leoš Ryška prohlédl kostel sv. Petra a Pavla i jeho bezprostřední okolí, velmi jej zaujala i obec s místním zámekem. Kromě Libkovy Vody obdivoval také pelhřimovské náměstí, které ho překvapilo svou krásou a upraveným vzhledem.

Velmi si vážíme toho, že si o. Leoš, navzdory svému nabitému programu, našel čas a osobně se zúčastnil poutní slavnosti v naší malé farnosti na Vysočině. Na tento zážitek budeme rádi vzpomínat.

Za organizátory a farnost Lenka Pitnerová

Nežijeme přítomností a divíme se, že nemůžeme čerpat milost. Otec Šebestián z YouTube zavítal na Křemešník

V rámci Křemešnického léta byl letos pozván i P. Šebestián Pavel Smrčina z Plzně, františkán známý svými zamyšleními na YouTube. Sloužil mši svatou a po ní měl přednášku „Je pro mě minulé břemenem, nebo školou? A co budoucnost?“ Mnoho věcí, které zazněly nejen na přednášce, mě oslovilo, proto si je dovoluji nabídnout i našim čtenářům.

- Když se Panny Marie v Medjugorje ptali, co je důležitější, jestli mše svatá, nebo zjevení, říkala, že kdybychom si mohli vybrat, určitě je důležitější účast na mši svaté, tam se setkáváme s živým Bohem.

- Když Bůh zatemní srdce synů (manželky, manžela...), modlete se dál. Jen on ví, kdy se kdo obrátí, nechme to na Pánu. Neposuzujme. Co je nám po tom, jak to má druhý? To nechme na Bohu. My máme usilovat o to být sami dobří nebo o to, jak druhému pomoci.

- Musíme ustoupit ze svých plánů, Pán přihrává situace, které mohou napravit věci. (Jednou v Medjugorje měl otec Šebestián připravené ubytování někde jinde, ale známý mu nabídl, aby byl s nimi v jiném penzionu. To byl ale penzion, který kvůli nějakému nedorozumění starému cca 10 let, původně odmítl. Pak se ale zarazil a probral to s Pánem. Nakonec z toho bylo usmíření a požehnaná akce pro více lidí.)

- Bůh nás vede, jen to nevidíme nebo to přehlédneme. Co když situace, vnímané jako krize, jsou podaná ruka? Nechtějme to řešit až u brány sv. Petra. Nebo nechtějme za to platit drahými penězi v očistci.

Foto: Jan Mazanec

- Nebýt pyšný, umíněný, ale zmenšovat se, aby Bůh mohl vládnout.
- Lidé nežijí současností. Přitom teď je ta příhodná doba, den spásy, jedině teď mohu získat milost, teď se mohu na někoho usmát, něco odpustit. Jedině teď můžu věci ovlivnit, projevit lásku, prohloubit vztah s Bohem. Proto nás nepřítel spásy chce odklonit od přítomnosti, chce, abychom se vraceli do minulosti, zahltili se sebelítostí, utápěli se ve zraněních. Realita vlastního života je nežádoucí, řešíme tisíc věcí, hlavně ne to, co jsme teď – že jsem manžel, otec atd.
- Kdo má dobře nasměrováno, je „přítomný“. Hněte přítomné těsto správným směrem. Kdo má správný cíl, je „přítomný“ a úměrně k tomu jde k věčnému cíli, přirozeně a přiměřeně užívá přítomné věci.
- I budoucnost může být uchopena špatně. Stanovíme si cíl a nepodřizujeme ho realitám života. Cíl: titul, vdám se, rodina, a pak? „Proč nejsem šťastný?“ Buď se ten cíl nestane, nebo je to jiné, než čekáme. (Otec Šebestián uvedl příklad otce, který se honil za stavbou domu, nevěnoval se dětem, ženě. Pak dům dostavěl a rozvedl se...)
- Kdy má na mě minulost dopad? Mám odpustit - pokud neodpustíte, ani vám nebeský otec neodpustí... člověk je pak na „samonasírací“ spirále. Musíme se naučit žít s minulostí svižně - věci, které nás raniily, rychle zpracovat, odpustit, předložit Pánu. Už se k nim nevracet.
- Naučme se být vděční. „Vzdáváme ti díky, chválíme tě.“ Vždyť se máme se dobře. Narodili jsme se do 10 % populace, kteří mají vše, co

potřebují. Židé si denně připomínají, jak je Bůh vyvedl z egyptské země. Kdo je na vděčnosti, ten na sobě už nemusí pracovat. Je za vodou. Měli bychom vidět všechno to požehnání a uchovat ho v paměti. Paměť duše je tak děravá. Pán v životě každého učinil tolik věcí, jen my je zapomínáme. I v extrémně těžké situaci jsou lidé vděční.

- Co je zkratka RVHP? Radost, Vděčnost, Humor, Pokora. My jsme ale zfanfrnění. Bůh nás musí zastavit. Lidstvo bude muset projít katarzí, očistěním. Jestli to bude přes válku, katastrofu...? Svět je velmi křehký, je plno oblastí, kde se to může vymknout.

- Žijme pokojně, smířlivě, cestou k Bohu. Mějme srdce dobře nastavené, když věci přijdou, nebudeme zaskočení. Musím si ujasnit, kdo jsem, kde jsem, kam směřuji. Usilujme o to, co pochází shůry.

- Růžencem můžete zastavit válku. Bůh probudí v lidech naléhavou potřebu se modlit. (otec Šebestián uvedl příklad z 60. let, kdy během Kubánské krize lidstvo jen zlomek vteřiny dělil od možné jaderné války). Známe situace, že máme jet na nějakou duchovní akci, ale najednou se peklo „utrhne“, čerti začnou řídit, aby nám zabránili tam jet. Musím tím pokorně projít, nenechat se zastrašit.

- V modlitbě je třeba vytrvalost (otec Šebestián uvedl příklad farnosti, kde se 3-4 roky poctivě modlili, postili, rozdělili si, kdy kdo bude držet půst). Modlitby musí být opřené o touhu věci měnit. Věřit v sílu modlitby, když do toho jdeme s důvěrou a pokorou, vytrváme ... a Pán dá.

- Lásku bez kříže nenajdeš, kříž bez lásky neunesíš. Když mě napadne nějaký člověk, tak hned je dobré se za něj pomodlit. Být spolupracující s milostí Boží, být vnímaví.

zapsala Kateřina Friedová (Zemanová), farnost Lukavec

Kardinál Duka sloužil poutní mši svatou v Choustníku

Poutní mši svatou dne 13. července v kostele Navštívení Panny Marie v Choustníku celebroid kardinál Dominik Duka. Farnost Choustník je spravována z farnosti Černovice. Mši svatou proto koncelebroval také černovický farář Jarosław Józef Ścierszowski a místní trvalý jáhen Josef Kubů.

Jiří Vrzal, Mnich

Foto: autor

Účastníci letošní konference Charis z našeho vikariátu a okolí s opatem P. Tadeášem Róbertem Spišákem

A tradiční "zmrzlinové" foto "našich" účastníků Enter Campu s otci Martinem, Františkem a Benediktem

V Počátkách a okolních farnostech už druhý rok působili mladí misionáři ze skupiny Antiochia

P. Petr Konopík žehnal ve Smrčné 2. 8. motorkářům:
jak místním, tak těm z Olomouce, Jičína i H. Králové

Foto: Jana Řádová, Nový Rychnov

Farní příměstský tábor v Lukavci 14. - 18. července

Opravený kříž u Rynárecké brány požehnal kněz

Na dům v pelhřimovské Tylově ulici (roh poblíž Rynárecké brány) se zásluhou majitele objektu Jana Vytopila a představitelů města vrátil opravený kříž. Práce vykonali restaurátor Jaroslav Benda, kovář Lukáš Reis a truhlář Pavel Svoboda. Za účasti přihlížejících obyvatel města ho požehnal božejovský farář P. Gottschalk Karol Lovaš.

Foto: archiv Jana Vytopila a Zuzana Musilová/Deník

Opékání buřtů na dvoře fary v Počátkách

Setkání mládeže v Římě provázela řada malých zázraků

Stejně jako další milion mladých poutníků z celého světa jsme se i my, v počtu osmi účastníků, zúčastnili jako zástupci chvojnovské farnosti Jubilejního setkání mládeže v Římě (28. 7. - 8. 8.).

Během požehnaného času jsme na vlastní oči zažili několik malých „zázraků“ – například týdenní ochlazení na snesitelných 30 °C oproti obvyklým čtyřicítkám v tomto období, ochranu před divokými prasaty u Albánského jezera, kde jsme jim byli doslova na dosah, nebo nezapomenutelné setkání s novým papežem Lvem XIV. na téměř dvoumetrovou vzdálenost.

Tato duchovní pouť nás, i díky obrovskému množství stejně naladěných mladých lidí, povzbudila v naší víře. Užili jsme si bohatý duchovní program – mše v českém národním centru a také v bazilice svatého Pavla za hradbami. Zároveň jsme měli možnost objevovat krásy Říma a naplno využít volný čas podle vlastního uvážení.

Pouť s sebou ale nesla i oběti, jak už to bývá. Například každodenní dvouhodinové hledání míst, kde bylo možné uplatnit naše stravenky na oběd, nebo spaní na obrovském výstavišti, které bylo vzdálené přes hodinu a půl vlakem od centra dění.

I přesto si z této pouti odvážíme obrovské povzbuzení ve víře a množství nádherných, doživotních zážitků. Díky Bohu za to!

Tereza Kostková, Chvojnov

Foto: autorka

Pěší pouť z Horní Cerekve na Křemešník - 23. srpna

Těší mě, že díky knihám přinášíme lidem něco pěkného, poučného nebo povzbudivého, říká Alena Nebojsová

Alena Šimková se sice narodila v Pelhřimově, ale od svatby s Pavlem Nebojsou žije už 16 let v malé dědině u Bučovic jménem Uhřice. Svého manžela poznala na letním táboře pro mladé v Kostelním Vydří Jump. Byli tam jako kmotři - vedoucí skupinek. Tenkrát Pavel ještě pracoval v Karmelitánském nakladatelství. Nyní mu patří křesťanské nakladatelství Doron, které koupil v roce 2012.

Když sis brala Pavla, věděla jsi, že se knihy stanou nedílnou součástí Tvého života?

Věděla jsem, že Pavel je sečtělý a má knihy rád, ale že se pustí do soukromého podnikání, jsem netušila. Mluvil o tom, ale moc jsem tomu nepřikládala velkou váhu. Věděla jsem a vím, že má obchodní nadání a odvalu, ale že nás tato práce úplně pohltí, jsem nečekala. Já o sobě říkám, že jsem dobrý zaměstnanec, ale špatný zaměstnavatel – jsem moc hodná a to není pro obchod vždy dobré. Měla jsem naplánováno, že si po mateřské dovolené najdu práci někde v kanceláři nebo v oboru, ve kterém jsem pracovala předtím. Pavel mi dal na výběr, jestli do toho půjdu s ním. Rozhodla jsem se, že ano. Přestože jsem věděla, že se říká, že pokud spolu pracují manželé v jedné firmě, tak se většinou rozvedou. Dnes už s úsměvem říkám, že je na tom hodně pravdy! Někdy to bylo „na rozvod“, ale s Boží pomocí jsme to zvládli. Nostalgicky vzpomínám na chvíle, kdy jsme otevřeli svůj první obchod v klášterním objektu sester Voršilek v Brně. Byla jsem odhodlaná a nadšená. V rohu prodejny byla dětská postýlka a já tam jezdila prodávat s malým Pavlíkem.

Četla jsi jako malá ráda? Pokud ano, jakou literaturu?

Je to ostuda, ale nečetla jsem. Sama se divím proč, vždyť teď čtu velice ráda. Ale v dětském věku pro mne byly důležitější jiné věci. Pořád jsem ráda něco zkoumala a objevovala. Ale vzpomínám na svoji babičku, která mi četla pohádky, a já ji vždycky prosila o další přídavek - a ona četla a četla.

Jak v dnešní mobilové době lze vést děti k četbě? Máš s tím vlastní zkušenosti?

Dnes je těžší přivést děti k četbě, zvlášť pokud samy nechťejí. Asi bych jim četla sama. Donutit dítě číst samo se podle mě ani nedá. Možná spíš najít knihu vhodnou pro daný věk a začít mu ji číst a věřit, že ho to chytne... Nám se osvědčily komiksy.

Které křesťanské knihy Tebe osobně nejvíce oslovily?

V mládí mě oslovila kniha Karmelitánského nakladatelství *Dvojitá tvář lenosti* od Kateřiny Lachmanové. Potřebovala jsem totiž ve svém

životě postrčit, přesně řečeno nakopnout. Potom mě povzbudily příběhy z nakladatelství Portál - *Rosa pro duši* nebo *Hostina pro duši*. Osvědčily se mi do modlitební skupinky. Ale dnes mě nejvíc posunula kniha *Nevzdoruj svému štěstí*. To byl pro mne návod, kde ještě mám v duchovním životě zapracovat. Další kniha je *Chvála odpočinku*, protože vidím v naší generaci v produktivním věku, že často neumíme odpočívat – doma to vidím hned dvojnásobně. A dojala mne kniha *Bůh své bitvy neprohrává* - rozhovor s Vojtěchem Kodetem, protože znám osobně nejen jeho, ale i místa, kde se narodil a pobýval, a také to, co v životě zažil. Víím, jak těžké to bylo za komunistů na Vysočině. Ani já jsem nemohla studovat, protože jsme chodili do kostela. Za mlada jsem to brala jako křivdu, ale i to člověka posune v životě dál a dnes se nestydím veřejně přiznat, že jsem věřící.

Vyrůstala jsi v pelhřimovské farnosti. Na co ráda vzpomínáš?

Vzpomínám na naše společenství. Prošli jsme spolu kus cesty po

revoluci a zajeli i na hlubinu. Všechno bylo nové. Prožili jsme mnoho duchovních obnov. Byli jsme bezva parta, což se mi znovu potvrdilo nedávno, kdy mi umřela mamka. Uvědomila jsem si, že i když se vidíme jednou za čas, víme o sobě a pokud je potřeba, podpoříme se modlitbou. Byl pro mne nový zážitek, jak modlitba druhých může člověka pronést dobou bolesti. Do duše se mi vlil najednou pocit jistoty, že vše je tak, jak má být, a že Bůh je se mnou i s celou rodinu - právě skrze modlitby druhých, mých přátel.

A jak se Ti žije na Moravě?

Dobře. Bydlíme skoro v podhůří Chřibů, Ždánské vrchy jsou na dohled, je to krása. Mnohokrát jsem se ptala Pána, proč mě poslal zrovna na Moravu. Nechtěla jsem na vesnici, nechtěla jsem na Moravu - a mám to (*smích*). Až po tolika letech života tady si uvědomuji, že jsem obdržela dary, které mohu zúročit právě zde. V naší farnosti staří pomalu umírají a mladí odcházejí do měst a ti, co zde žijí od narození, mají občas tradiční víru. Což je malinko zvyk, s Bohem se třeba vůbec nepotkali. A tady může být to pole, kde mám nebo máme pracovat. Jen musím odpovědět: „Ano, Pane, půjdu!“ - i když nemám vždy chuť, sílu ani čas.

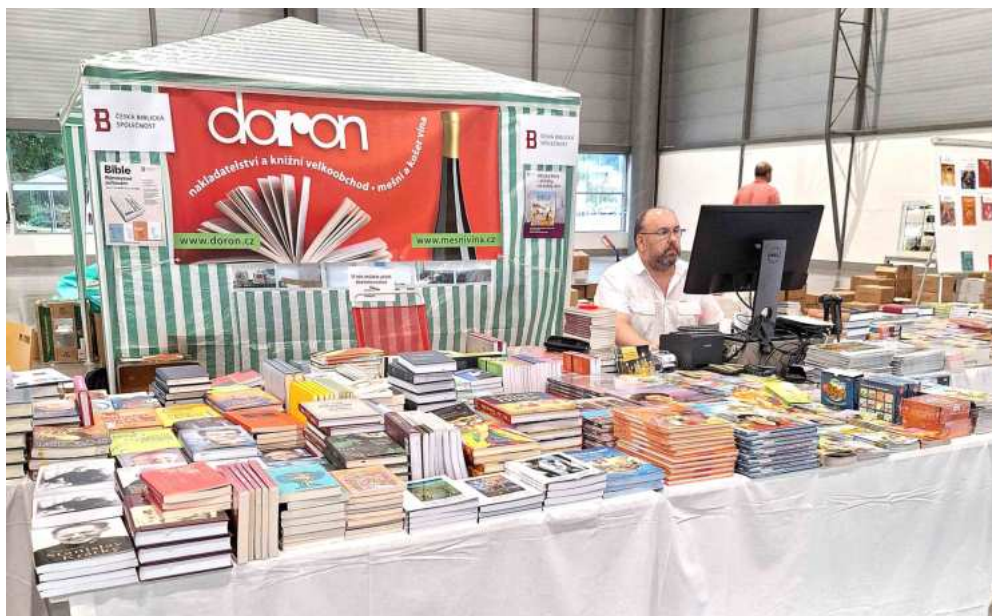

Foto: archiv Aleny Nebojsové

Jak se vaše podnikání propojuje s vírou v Boha?

Naše práce mi dává smysl. Těším se, že druhým lidem přináším do života něco pěkného, poučného nebo povzbudivého. Je to pro mne jistý způsob evangelizace, což si ale vybírá svou daň – totiž že si nemohu některé duchovní akce užít jako účastnice.

Taky se mi v práci něco nepovede, ale modlím se, aby mi to druzí prominuli. Když se ale ohlédnu zpátky, zvládli jsme toho hodně. Nebylo to a není jednoduché. Pavel říká to, co už říkávala moje babička: Bez Božího požehnání marné lidské namáhání.

Míla Jílková

Otázka na Pavla Nebojsu: Jaké knihy se nejvíce prodávají?

Především jsem rád, že se stále nějaké křesťanské knihy prodávají a že můžeme být s Alenou u toho. Z mojí zkušenosti jsou to stále rozhovory se zajímavými osobnostmi (v našem nakladatelství třeba už zmíněný rozhovor s Vojtěchem Kodetem *Bůh své bitvy neprohrává*) či knihy se svědectvími a o životě z víry (u nás třeba *Zázraky otce Pia*) a samozřejmě také knihy o spiritualitě či duchovním vedení.

A nesmím zapomenout na knihy pro děti. Stále jsou oblíbená různá vydání biblických příběhů a v poslední době i komiksy.

Kamenice nad Lipou **Všech svatých**

Kamenice nad Lipou je třetím nejlidnatějším městem našeho vikariátu. Při posledním sčítání lidu v roce 2021 se 20 procent obyvatel tohoto města označilo za věřící. Nedělní bohoslužby zde navštěvuje přibližně 100 lidí.

Neodmyslitelnou dominantu města dnes tvoří dvě věže – věž místního zámku a věž kostela Všech svatých. Kostelem mě provází ten nejpovolanejší – P. Šika. Všem bych přál, aby si mohli jeho výklad poslechnout – je to skutečný zážitek.

Kostel Všech svatých má původ ve 13. století. Dosvědčuje to velmi krásný, raně gotický, hrotitě profilovaný portál ze 3. čtvrtiny 13. století, umístěný v západním průčelí. Právě zde se nacházel původní hlavní vchod do chrámu, který byl zrušen v 17. století po výstavbě věže. Je zajímavé, že při stavbě nové věže byla zbořena původní

Foto: autor

okrouhlá věž, která stála v místě dnešního vchodu na oratoř.

Dnešní mohutná věž zakončená bání měří necelých 50 metrů. Zавěšeny jsou v ní čtyři zvony z roku 1977 – největší nese jméno Všech svatých, dále pak sv. Václav, sv. Ludmila a sv. Josef. Od začátku 18. století má kostel, co do rozměrů, téměř nezměněnou podobu.

Pojďme se tedy podívat podrobněji na jeho interiér. Vnitřek má tvar dvoulodí. První věc, která mě na chrámu fascinuje, je jeho spleť – užší severní loď je netypicky členěna řadou místností a zákoutí.

Tato členitost odkazuje na působení františkánů, kteří kostel spravovali v letech 1494–1538. Právě za jejich působení byla severní loď vystavěna, sloužila jim jako obydlí.

Základní vybavení kostela má původ v 18. století. Podobu interiéru spoluvytvářely čtyři ničivé požáry, poslední roku 1814. Hlavní oltář a čtyři boční oltáře procházely od roku 1995 postupnou rekonstrukcí a byl jim vrácen původní vzhled.

Hlavní oltářní obraz Všech svatých je kopií původního obrazu z roku 1760. Dodnes se z něj zachovaly dva fragmenty: obraz sv. Václava a obraz Panny Marie.

Zmínit musíme také obraz Piety (viz snímek vpravo), který pochází ze zaniklé kaple Panny Marie Bolestné

Hlavní oltář z roku 1758

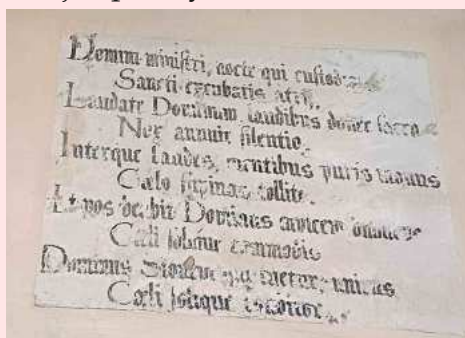

Obraz Piety ze zaniklé kaple na Melišku

na Melišku. Právě vztah k tomuto místu nejspíše způsobil, že se dodnes ve městě slaví hlavní pouť o 4. velikonoční neděli.

Další z věcí, která mě v kostele překvapí, je dřevěná podlaha a dodnes zachovaná kamenná mřížka oddělující presbytář od lodě. Nalezneme zde i dvě křtitelnice, vzdálené od sebe asi dva metry. Zaujme i ohromný betlém, v němž má každá figurka své místo – je tvořen stejnými postavičkami jako ten pelhřimovský, oba totiž pocházejí z dílny Chrámového družstva.

Oceňuji, že kostel je po celý den otevřený. Nově může příchozí zapálit svíčku u sochy Panny Marie Lurdské či vhodit minci černouškovi.

Latinské nápisy z dob působení františkánů (odkryty r. 1970)

Část složeného betléma

Nově instalovaný stojan na svíčky u sochy Panny Marie Lurdské

Kromě kostela Všech svatých se ve městě nachází ještě hřbitovní **kaple sv. Máří Magdalény** na vrchu Bradlo. Jde o významnou kulturní památku. Vystavěna byla roku 1348 Dobešem II. z Bechyně. Hřbitov byl ke kapli přesunut v roce 1785. Prý jde o nejkrásnější lesní hřbitov v Evropě. Roku 1840 byla kaple rozšířena o hrobku rodiny Geymüllerů. Na hlavním oltáři nalezneme obraz sv. Máří Magdalény.

Původní obraz byl ukraden v roce 1993, kopie pochází z roku 2001. V posledních letech objekt prochází nezbytnou rekonstrukcí. Ke kapli vede křížová cesta z roku 1765. Původně byla umístěna ve dvou řadách na cestě od Zámeckého rybníka na horu Kalvárii (dnešní Melíšek). Když tam byl kostel zrušen, došlo v roce 1806 k přesunutí křížové cesty právě na Bradlo. Na barokních podstavcích jsou umístěny moderní emailové obrazy od Romana Brichcína z roku 1993.

Součástí kamenické farnosti je od roku 2020 filiální **kostel sv. Jana Evangelisty v Těmicích**. Gotický kostel ze 14. století tvoří hodnotnou dominantu obce. Dodnes je obklopen hřbitovem.

I v dalších dvou farnostech, spravovaných z Kamenice, najdeme citlivě opravené kostely. Dominantou **Mnichu** je farní **kostel sv. Jana Křtitele**. První písemná zmínka o něm pochází z roku 1359. Současnou barokní podobu získal po rozsáhlé přestavbě ve 2. polovině 18. století. V této době byla ke kostelu přistavěna nová věž. Ta nese tři zvony – nejstarší, sv. Jana Nepomuckého z roku 1722, a dále zvony sv. Jana Křtitele a Panny Marie z roku 1999. V roce 2011 byla dokončena obnova fasády celého kostela. Do farnosti patří také filiální **kostel sv. Václava v Hojovicích**.

Ústřední bod tvoří také **kostel sv. Mikuláše v Častrově**. Založen byl Dobešem z Bechyně kolem roku 1350. Kostel je pečlivě udržovaný, v roce 2018 prošel obnovou. Přitahuje pozornost neobvykle umístěnými hodinami na cibulové báni kryté šindelem.

Na závěr je vhodné zmínit **kapli sv. Anny ve Včelničce**. Jedná se o zcela nově postavenou kapli z roku 2021. Uvnitř nalezneme zrestaurovaný obraz sv. Anny z kamenického kostela. Kaple citlivě zapadla do okolí. Toto místo rozhodně stojí za návštěvu.

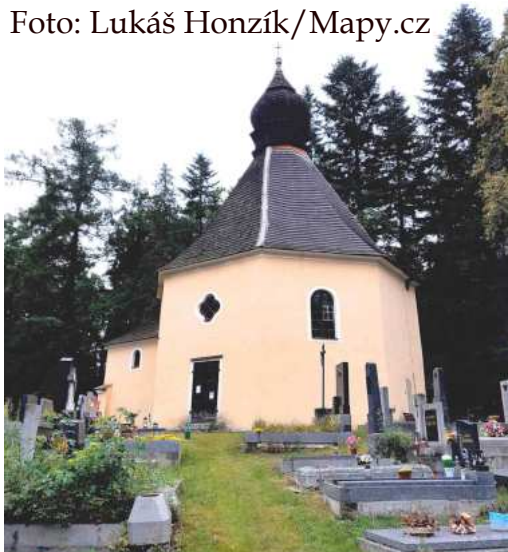
Tomáš Březina

(snímky zde zmíněných kostelů a kaplí najdete na další straně)

Kostely všech tří farností a kaple, kde se konají poutě

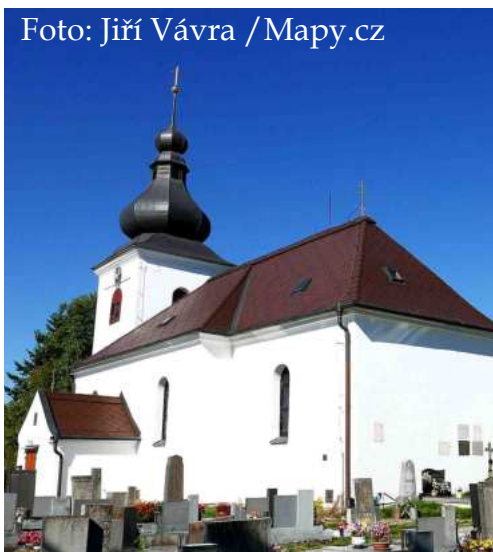
Kamenice n. L., hřbitov sv. Máří Magdalény

Foto: Lukáš Honzík/Mapy.cz

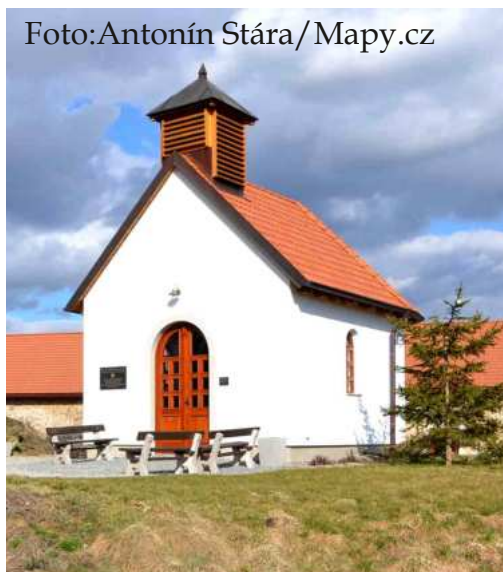
Těmice - sv. Jana Evangelisty

Foto: Jiří Vávra /Mapy.cz

Včelnička - nová kaple sv. Anny

Foto:Antonín Stára/Mapy.cz

Častrov - sv. Mikuláše

Foto: Jan Pilát/Mapy.cz

Ctiboř -
kaple Nejsvětější Trojice

Foto: Šárka Wagner/Mapy.cz

Metánov -
kaple Nanebevzetí P. M.

Foto: Antonín Stára/
Mapy.cz

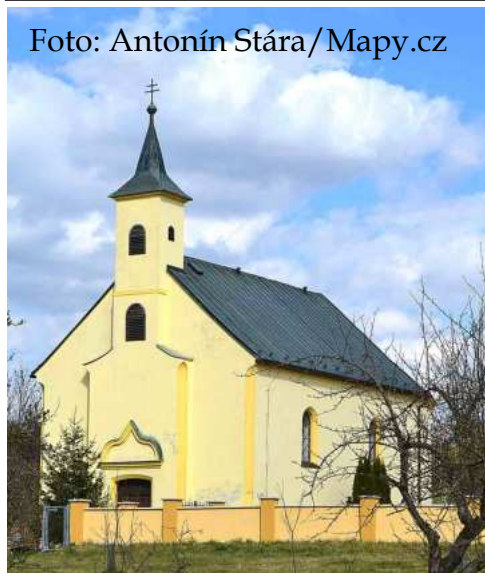
Mnich -
sv. Jana Křtitele

Foto: Ladislav Švadlena/Mapy.cz

Hojovice -
sv. Václava

Foto: Antonín Stára/Mapy.cz

KOSTELY, MŠE A POUTĚ

1) farnost Kamenice nad Lipou:

farní kostel Všech svatých - mše St a Pá 18 h, Čt 8 h, Ne 9.30 h
- pouť 3. neděli po velikonocích (tradice)

kaple sv. Marie Magdalény - hřbitov Bradlo (opravuje se, mše nebo benefiční koncerty příležitostně)

filiální kostel sv. Jana, apoštola a evangelisty v Těmicích - mše
So 18.00 (zima 17.00)
- pouť 27. 12.

přifařené vsi: Bohdalín, Benešov, Antonka, Březí, Dvorek, Gabrielka, Johanka, Heřmaň, Kavín, Nová Ves, Pravíkov, Vodná, Lhota-Vlasenice, Rodinov, Krumvald, Těmice, Babín, Drahoňov, Dráčov, Knížata, Nový Drahoňov, Včelnička

2) farnost Častrov:

farní kostel sv. Mikuláše - mše Čt 16 h (jednou za 14 dní), Ne 11.00
- pouť týden po pouti ve Veselé, tedy po sv. Jakubovi (tradice)

kaple Nejsvětější Trojice ve Ctiboři
- pouť na Slavnost Nejsvětější Trojice

kaple Nanebevzetí Panny Marie v Metánově
- pouť v neděli po slavnosti Nanebevzetí Panny Marie

přifařené vsi: Ctiboř, Drážďany, Metánov, Pelec, Perky

3) farnost Mnich

farní kostel sv. Jana Křtitele - mše Ne 8.00
- pouť v neděli po 24. 6.

filiální kostel sv. Václava v Hojovicích
- pouť v neděli po 28. 9.

přifařené vsi: Bořetín, Drunče, Annovice, Betlém, Dvořiště, Chválkov, Mirotín, Rutov, Nový Mnich

předešli kněží Kamenice nad Lipou

1945-46	P. Václav SLADKÝ
1947-48	P. Jan DRMOTA
1948-58	P. Bohuslav KŘIŠTA
1958-88	P. Václav MATĚJŮ (1969-70 farní vikář P. Jiří MRÁZ)
1988-93	P. Josef CHARYPAR (spravováno z Božejova)
1990-91	P. Imrich VÁŽAN
1991- 2003	P. ThLic. Ladislav DANĚK
2003-2013	P. František Hroznata JANOUŠEK OPraem

předešli kněží Častrov

1967-80	P. Jan PACLÍK (spravováno ze Žirovnice)
1969	P. Josef BŘICHÁČEK, CSsR (spravováno z Veselého)
1974-2017	P. František BROŽ, P. Václav ROUBAL, Vendelín ZBOROŇ (výpomoc: trvalý jáhen Ing. Pavel POLÁČEK), P. Mgr. Edward Emil MAKÁ, P. Mgr. Ján Augustin GRAMBAL, OPraem (spravováno z Počátek/Žirovnice)

předešli kněží Mnich

1958-59	P. Jan PREISLER
1959- 69	spravováno z Kamenice (P. Jiří MRÁZ výpomoc 1970)
1970-85	P. Vladimír VLČEK, P. Milo Jaroslav SMÍŠEK, OPraem, P. Anton ŠIMURDA (spravováno z Deštné)
1985-86	spravováno z Kamenice n. L.
1990-2010	P. Karel VRBA, Mgr. Milan HABRDA, P. Mgr. Radim NOVÁK, JC.D., P. Mgr. Vavřinec SKÝPALA, P. Mgr. Martin BĚTUŇÁK, P. Tomasz Krzysztof PIECHNIK (spravováno z Deštné)
od 2010	spravováno z Kamenice n. Lipou

Těmice (farnost pak zrušena a spojena s Kamenicí n. L.)

1963-64	P. Vladimír TŘEBÍN
1964-88	spravováno z Kamenice n. L.
1988-1990	P. Josef CHARYPAR (z Božejova)
1990-2002	spravováno z Kamenice n. L.
2002-04	P. Mariusz RATYŃSKI (spravováno z Nové Cerekve)
od 2004	spravováno z Kamenice n. L. a pak sloučeno

Radost z Hospodina ať je vaší silou!

P. Mgr. Václav ŠIKA (* 1966) vyrůstal v Nových Dvorech u Sedlce-Prčice. Původně pracoval v zemědělství na státním statku Votice, na kněze byl vysvěcen r. 2000. Nejprve působil jako kaplan v Jindřichově Hradci, r. 2001 se stal farářem v Horní Cerekvi. Od r. 2013 je farářem v Kamenici nad Lipou. Mezi jeho koníčky patří práce s vrbovým proutím a jiným materiálem.

Jaká byla Vaše cesta ke kněžství?

Jsem z početné rodiny, kde se o víře nemluvalo, ale žila se. Myslel jsem, že ji budu žít v rodině, kterou založím. Odmala jsem měl rád zemědělství a přírodu - už jako školák jsem pásal ovce a chodil k sousedovi, který se svým Zetorem 25 soukromě hospodařil. Proto jsem se vyučil opravářem zemědělských strojů a pracoval v dílnách státního statku.

Jenže po roce 1989 se otevřely nové možnosti pro laiky v církvi. Potřeboval jsem trochu se vzdělat ve víře, abych uměl obhájit svoji víru v rodinném životě, stát se takovým aktivním laikem. Dálkové dvouleté studium na biskupském gymnáziu v Brně se pro tento účel zdálo dostačující. Ale už po roce studia tam se začala moje představa o plánovaném životě bořit a otevírala se cesta zasvěceného života. Ale pořád jsem si ještě říkal: „Nejsem studijní typ, v nultém ročníku se ukáže, že na studia teologie nemám a vrátím ke svým plánům.“ Ale nakonec jsem to zvládl. Bůh je nevyzpytatelný a veliký. Ať nikdo neříká, že Bůh není. Život z víry je veliké dobrodružství.

Co se Vám na Vámi spravovaných farnostech líbí?

Je to často složité, protože narážím na své limity, a proto jsem rád za aktivitu farníků. Víím, že dnes každý má mnoho starostí, a proto nechci lidem nakládat ještě nějaké další. Život z víry není něco, co nás tíží a ubíjí, ale něco, co nám dává sílu a naději žít v marastu dnešního života. Kam směřujeme, ví jen Bůh. Někdy říkám: „Nikdy není tak, aby nebylo hůř.“ Z toho plyne, že je dobře tak, jak je. A doplňuji si pro sebe: Moc si nevyskakuj.

Jaká je Vaše pastorační zásada (heslo, motto)?

Jako kluk z vesnice nejsem rád středem pozornosti. Proto vím, že u oltáře jsem jen prostředníkem mezi Bohem a lidmi. Bůh mě jako by vzal z lavice a postavil mě dopředu jako toho, kdo předkládá prosby, bolesti a radosti lidí Bohu a ukazuje ke Kristu. Všichni jsem na cestě, jsme „hledači“ Boha. A Duch svatý mi dává sílu, abych od oltáře neutekl, protože je to On, kdo mě tam postavil. Vše je tedy v rukou Božích. A mé motto už od semináře je: „Nechci překážet Boží milosti.“ Nechci zastínit Boha, ale chci k němu ukazovat, vést a povzbuzovat.

Jaká má být podle Vás být církev 21. století?

Nevěřím tomu, že jsou Češi nevěřící národ. Spíš jde o to, v co, koho a komu věří. Kněz by proto dnes měl vidět dál než jen na své „věrné“ ovečky. Měl by si všímat i těch, kdo mají strach nebo předsudky o Bohu či církvi. Chození do kostela z nás neudělá věřící. Spíš opačně: „Jsem věřící, chci a potřebuji jít do kostela.“ Je mnoho možností, které se nabízejí, ale už svatý Pavel říká: „Vše je nám dovoleno, ale ne vše nám prospívá.“ Jde tedy o volbu, hledání a rozhodování. Svobodná vůle, daná od Boha, musí být spojena se zodpovědností. A to není lehké, ale je to důležité k naplnění života. Prorok Nehemiáš povzbuzoval Izraelity, kteří přišli z otroctví do vyrabovaného Jeruzaléma: „Nebuďte smutní, neplačte, radost z Hospodina je vaše síla“ a toto vnímám, že to potřebujeme i v tomto 21. století.

kontaktní údaje

P. Václav Šika: 607 857 160, vaclav.sika@dicb.cz,
web www.farnostkamenice.cz

Kamenický farní zpravodaj jako naše inspirace

Již v 1. čísle *Na srdci* jsme jako jednu z inspirací tohoto časopisu zmínili měsíčník vzniklý r. 1990 právě v Kamenici nad Lipou. Původní název byl **Farní informace** a redaktorem byl Pavel Šimák. Když se stal knězem, navázal "svými" časopisy v Prachaticích a nyní v Kaplici. Kamenického časopisu, přejmenovaného poté na **Farní listy**, se ujal jeho bratr Jan Šimák. Frekvence byla šestkrát ročně, po jeho úmrtí se pak snižovala. Archiv let 2010-2023 je na webu farnosti.

Aspoň něco tu funguje a na vsích se rodí nové nápady

„V Kamenici nad Lipou / tam mají bídu velikou“ veršuje s nad-sázkou můj táta, kdykoli jedeme městem jeho mládí. V duchovní oblasti to tu nedávno na velikou bídu nevyPadalo: z této farnosti vzešel kněz, průkopnický zde propojili faru s Charitou a vycházel tu i jeden z prvních farních časopisů v diecézi. Lví podíl na tom ale měla jedna aktivní rodina. Podařilo se na ni navázat?

Tou rodinou byli Šimákoví. Paní Šimáková hrávala na varhany, její syn Jan tu založil jednu z prvních Charit v diecézi. „Kamenice je od slova ‚kámen‘, čili je to možná trochu tvrdý kraj, ale je zajímavé, že právě v tom tvrdém kraji se zrodilo moje kněžské povolání,“ vzpomínal druhý syn, P. Pavel Šimák, dnešní farář v Kaplici, pro Český rozhlas. Nyní je město jihovýchodním výběžkem relativně větší religiozity, na počet obyvatel tu chodí na mši víc lidí než v okolních městech, o Nové Včelnici a oblasti „vnitřních Sudet“ ani nemluvě.

Scházíme se s převážně staršími ženami. Jak říká Marie Dlouhá, která se zde stará o kostel, ve městě se sudé a liché týdny střídají dvě skupiny žen. Za prvé společenství, které se scházelo po bytech hlavně u paní Šimákové už před rokem 1989 – a pak přešlo na faru. Druhá skupina žen („nová“) začala za otce Václava, iniciátorem byla Marie Maryšková (sestra bratrů Šimákových) – a přešla na Modlitby matek.

V kostele je v neděli aspoň pár rodin s dětmi. „Ale jde to nahoru dolů. Někdy přijdou, někdy ne. Když jsem tu začínal, připravovali jsme s katechetkou Hankou Pechovou dětské mše svaté, ale pak jsme to odpískali. Úkoly v adventu a postu připravené pro děti tak plní senioři,“ usmívá se otec Václav.

Z 1. stupně ZŠ chodí na náboženství ve škole 11 dětí, z 2. stupně ZŠ pak na faru už chodí jen 4 děti. Generace, kterou oslovovali v 90. letech bratři Šimákové s manželi Poláckovými (třeba tím, že se na dvoře fary hrál basketbal, fungovalo „spolčo“, pořádaly se letní tábory), se podle přítomných „rozprchla do světa“. Jana Šimáka také zatím v jeho dvojroli „výkonného kostelníka“ a akolyty nikdo nenahradil.

Zajímavou aktivitou je každý čtvrtek po ranní mši společná snídá-ně. Ta vznikla nejprve společným chozením do kavárny, ale pak se ukázalo, že tam není tak velký stůl a že na faře je ideální právě farní sál. „Na snídani probereme i praktické věci,“ doplňuje Marie Dlouhá.

Foto: autor

V Kamenici „drží“ májové pobožnosti, růžence a křížové cesty. Tradiční Hubertských mší se nepodařilo udržet. „Lidé se ptají, proč už nejsou. Ale já nerad někoho nutím a není cílem, abych všechno pořádal já. Ty věci musí jít zezdola,“ vysvětluje otec Václav.

I zde se hovor stočí na staré dobré časy, na „hloučky pantátů v kloboucích“. „V neděli byl plný kostel, chodilo se dvěma dveřmi! Ale postupně to šlo s návštěvností do háje,“ vzpomíná František Kamír.

Reaguje na něj Marie Dvořáková z Mnichu: „Kdysi u nás některé ženy taky vzpomínaly, jak kostel byl plnější. A tehdejší pan farář jim dal jedinou otázku: „A vaše děti do kostela chodí?“ Ukázalo se, že někde ne. To je základ.“ Téma ukončuje P. Šika slovy, že i Bible radí nevzpomínat na to, co bylo, ale že „Hospodin tvoří všechno nové“ a že víra není v počtu věřících, ale v tom, zda nás tu a teď proměňuje.

Bát se odjet na dovolenou

Jaká je situace v okolních kostelích? Už zmíněná paní Dvořáková, která s Evou Zděnkovou a svými dcerami pečuje o kostel v Mnichu, popisuje tamní realitu: „S kostelníkem a varhaníkem je nás v neděli na mši osm. Když jedeme na dovolenou, bojíme se, aby tam vůbec někdo byl. Nově tam chodí snad jen dvě mladé ženské,“ vysvětluje.

Kromě mší se tam lidé sejdou jen při úklidu. Oživením farnosti jsou koncerty, které se poslední tři roky konají zhruba jednou ročně, mj. o půlnoční nebo při Velikonocích. „Po mši nabízíme příchozím čaj, o pouti a o Vánocích máme větší pohoštění. V obci je i výroba keramiky, takže děvčata nám připraví stůlek, máme kafe – takhle slavíme

i něčí jubilea," popisuje „rodinnou“ atmosféru Marie Dvořáková.

Církevně byl Mnich, obec poznamenaná tragédií na samém konci války, dlouho spravován z hradeckého vikariátu. Kněz sídlil v Deštné, kde se na faře scházeli mj. mladí z Mnichu, protože fara se už kdysi prodala. Jakmile Mnich „spadl“ do našeho vikariátu, byla snaha scházet se třeba v neděli odpoledne v hospodě. „Jednou jsme tam promítali obrázky z poutě do Lurd, bylo plno, povídalo se o tom,“ vzpomíná Marie Dvořáková. Jenže hospodu nedávno obec zavřela.

„U nás je to podobné jako v Mnichu, akorát už ani ty neformální sešlosti nemáme. Dokud u nás byli Liškovi a Volákoví, tak se ještě v neděli zpívalo. Teď ale už jen přijde pár lidí,“ popisuje situaci v Těmčicích Zdena Kuklová, která květinovou výzdobou pomáhá manželům Štanglovým starat se o tamní kostel. Když otec Václav "získal" Častrov, zde přesunul nedělní mši na sobotu. Počet lidí se ale nesnížil, podle něj sem řada lidí odjinud přijede právě kvůli nedělní platnosti.

Nyní se jedná o převod kostela na obec s tím, že duchovní služby budou zachovány, paradoxně v době, kdy je kostel pěkně opravený (i díky donátorům typu panu Lišky). (Malá osobní vsuvka: Asi i tím,

Letošní velkopáteční křížová cesta pod "nejkrásnějším lesním hřbitovem v Evropě". Na obrazy už si lidé zvykli. Foto: Lukáš Krajíček

Největší ruch zažije kamenická fara o Tříkrálové sbírce. Na tu se zde sežene spousta koledníků díky velmi dobře fungujícímu skautingu. Jeho zakladatel František Sadílek zemřel v koncentračním táboře.

jak otec Václav působil mezi manuálně pracujícími lidmi, má dar se s nimi prakticky domluvit, i proto podle mě patří mezi tzv. faráře-budovatele. Když mě vyprovází, je vidět, jak ožije, když pochválím nová vrata farního dvora a hned líčí, jaké jsou plány se zahradou.)

Další farností je Častrov. Ten dlouhá léta spadal pod Žirovnici. I zde mše navštěvuje jen několik rodin. Pro hrstku místních věřících je těžké smířit se s tím, že jejich farnost pomalu vymírá. O to více si váží každého, kdo přijde – ať už věřící z okolních obcí či "dovolenkáře". „Cestu, jak to ještě ovlivnit, hledáme především u sebe – ve svých rodinách i širším okolí. Nechtěli bychom, aby kostel zůstal otevřený už jen o Vánocích kvůli koncertům,“ říká za místní farníky Miroslav Houška.

Fara žije a je otevřená

V minulém seriálu o farnostech jsme psali o výhodách chvojnovské fary. Podobné má i ta kamenická. Zde se dveře netrhnou. Část objektu zabývá Charita, je tu udržovaná zahrada, farní sál s kuchyňkou atd. Díky tomu sem poprvé přijdou lidi, kteří by jinak na faru nepřišli a kněze nepotkali. „Příkladem jsou třeba skauti při Tříkrálové sbírce, kteří tu mají zázemí a otec Václav jim žehná. Stejně jako setkání na konci školního roku. I tohle může být „drápek“, který pak člověka může přiblížit k Bohu,“ doufá Marie Dvořáková.

Otec Václav se snaží využít takto otevřenou faru i k společným setkáním lidí všech farností, třeba k večernímu agapé na Zelený čtvrtek.

O to víc zamrzí, když někdy přijde skoro víc lidí odjinud na úkor kamenických. „Přitom osobní vztah s Bohem je třeba pěstovat nejen v kostele, ale i mimo něj. Jestli lidé chtějí tvořit partu, dá se třeba opé-

kat prase. Ale aby to nedopadlo jak při jednom farním odpoledni, kdy jsme pak soudek piva pili ve třech,” směje se kněz. Ovšem letošní oslava 25 let jeho kněžství se tu vydařila - i díky nové pastorační radě.

V malých obcích sice chodí minimum lidí na mše, ale občas se tu rodí nové aktivity vzešlé často od lidí, které nejsou tradičními věřícími. „Na úklid kostela přijdou i lidi, co nechodí do kostela. A na mši teď chodí i jedna Ukrajinka. Možná by nám už jen stačilo, aby se k nám přistěhovala věřící rodina s dvěma dětmi,” myslí si Marie Dvořáková.

A popisuje, co se před pár lety stalo ve Včelniče: „Paní starostka se prý koukala do údolí a říkala si: Tady když někdo zemře, tak nemáme čím zazvonit.” A věci se rozběhly tak, že od r. 2021 tu stojí nová kaple sv. Anny, v níž se konají poutní mše s posezením i vánoční zpívání.

Podobně se „aktivizovali” lidé ve Ctiboři, Mirotině či Benešově, obnovenou tradicí jsou podle Zdeny Kuklové mše u Váňovy studánky u Bohdalína (*foto vpravo*), kde spolu s obcí vznikly lavičky a zázemí. Jak dodává P. Šika, iniciátoři těchto akcí mají k památkám jiný vztah než tradiční věřící, ale cítí, že kostel či kaple k nim pořád nějak „patří”.

Na údržbu a výzdobu kostelů se lidé vždy najdou. Ani o varhaníky není nouze, v Kamenici jsou dva: Iveta Kadeřábková a Lukáš Krajíček. Navíc ve městě působí sbor Kamínek, který i díky aktivitě manželů Davidových spolupracuje s farností a pořádá koncerty.

Benefiční koncerty se konají i v kapli sv. Maří Magdaleny na Bradle. Inspirací pro ostatní farnosti budiž velkopáteční křížová cesta, konaná právě na tomto poetickém přírodním místě. „V tu dobu navíc chodí na hřbitov spousta lidí, takže když tam vidí hrozen lidí, připojí k nám. Tím to může oslovit i nevěřící,” říká František Kamír.

Naše diskuse se nevyhne moderním obrazům Romana Brichcína na tamní křížové cestě. Umělce oslovil ještě předešlý farář, P. František Hroznata Janoušek, tak trochu obrozenecká osobnost. „On měl vztah k modernímu umění. Někomu se to může líbit, jinému ne,” dodává pan Kamír. A Miroslava Soukupová přiznává, že první křížovou cestu „trpěla”, Ježíš ji připomínal loupežníka. Po chvíli se ale přítomní shodnou na tom, že křížové cesty vždy byly odrazem své doby - a že se nemusí líbit každému, ale stačí, když je tam tolerance.

Co tedy dál? Je jasné, že aktivity typu procesí se už neobnoví, nicméně aspoň při Květné neděli jde průvod kolem kamenického kostela.

Byl tu i nápad založit společenství mužů, ale zatím nejsou lidi. Dřívější delší poutě asi půjde dělat jen ve spojení s jinými farnostmi, případně pomocí soukromých aut – takto se kameničtí vydali mj. do Maria Zell.

„Mě třeba zajímají modernější modlitby typu chval, ale nevím, jak by se do nich zapojili lidé věkového průměru, který v Mnichu máme,“ říká dcera Marie Dvořákové Terezie. Její matka přidává i zajímavý postřeh: někteří lidé začnou do kostela chodit s důchodovým věkem. Je tedy otázkou k zamyšlení nad tím, zda a jak je ve farnosti přivítat.

Nadějí místní vkládají do nově ustavené, resp. obnovené farní rady. Měla by vzájemně komunikovat náměty „zdola“ i stmelit farnosti. Přímo domluva s knězem evidentně problém není. „On je velmi lidský a kamarádský,“ chválí Marie Dlouhá otce Václava. „Jsme za něj rádi až tak, že se ho bojíme před biskupstvím chválit, aby nám ho nepřevleli,“ usmívá se Marie Dvořáková.

O pozitivní tečku se zaslouží Marie Soukupová: „Když jsem se po 36 letech vracela do Kamenice, tak mě zarazilo, jak je tu oproti Praze strašně málo rodin s dětmi. Ale na druhou stranu tu máme aspoň dvě dobrá společenství, člověk má radost, že někam patří. A teď máme i farní radu. Co bychme ještě chtěli? Někde nemají nic.“ **Jan Mazanec**

Kaufland Pelhřimov pomáhá Charitní záchranné síti

Díky Potravinové bance Vysočina, z. s., došlo letos na jaře k významnému propojení sil mezi pelhřimovským obchodem Kaufland a Charitou Pelhřimov. Nově navázaná spolupráce pomáhá omezovat plýtvání potravinami a zároveň slouží dobré věci.

Díky této iniciativě získává Charitní záchranná síť (CHZS) pravidelný přístup k potravinám, které už nejsou určeny k prodeji – zejména se jedná o pečivo, ovoce a zeleninu. Tyto potraviny by jinak skončily v odpadu, nyní však putují k těm, kteří je potřebují. Jedná se o klienty, kteří se ocitli v tíživé finanční a životní situaci. Jsou to matky samoživitelky, jednotlivci, rodiny i lidé bez domova.

„Velmi si této spolupráce vážíme a děkujeme vedení pelhřimovského Kauflandu za otevřenost, solidaritu a ochotu pomáhat. Dvakrát do roka nám Kaufland navíc již řadu let umožňuje, aby v jeho prostorách proběhla Sběrka potravin, která je změřena na darování trvanlivých potravin a hygienických potřeb od veřejnosti. Tento projekt nám dává další možnosti, jak pomáhat tam, kde je to třeba. Je to pro nás velmi cenné,“ říká vedoucí CHZS Jana Žižková.

Charitní záchranná síť však neslouží pouze k materiální podpoře. Jejím smyslem je i hledání dlouhodobých řešení. Sociální pracovníce se snaží s klienty mluvit, hledat společně cesty z nepříznivé situace a pomoci jim znovu se postavit na vlastní nohy.

Vzhledem k rostoucímu počtu lidí, kteří potřebují pomoc, rozhodlo vedení Charity Pelhřimov o rozšíření výdeje potravin. Od 7. července bude nově probíhat výdej i každé pondělí od 9:00 do 10:30. Dosud byl výdej organizován pouze ve čtvrtek od 12:00 do 15:30. Rozšíření výdejních dnů má především praktický význam – pomůže lépe rozložit počet příjemců pomoci a umožní individuálnější přístup.

A large cardboard box overflowing with various fresh fruits and vegetables, including apples, bananas, oranges, broccoli, cauliflower, and leafy greens, illustrating a high level of food waste.

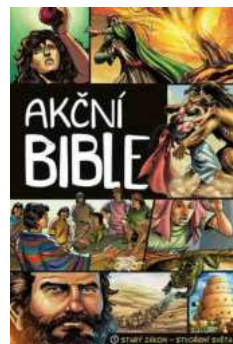
Druhý ze tří svazků knižního průvodce Poutní místa Česka představuje řadu lokalit z kraje Plzeňského, Jihočeského, Pardubického a Vysočiny. U každého poutního místa je uvedena legenda, historie a popis současného stavu a vybavení. Text doprovázejí fotografie exteriéru i interiéru. Autor v knize vysvětlil i místní zajímavosti a kuriozity, které běžný návštěvník sám většinou nezjistí.

Vyšlo 2. vydání této praktické příručky pro křesťany i jiné zájemce, kteří se chtějí vyznat v pojmech, jako je okultismus, magie, ezoterika, alternativní medicína nebo New Age. Obchod s tímto „zbožím“ doslova kvete. Mnozí si pletou ezoteriku s věcmi víry. Vojtěch Kodet odpovídá na otázky, jež mu kladli konkrétní lidé, a odlišuje to, co člověku prospívá, od toho, co mu škodí.

„Alice ležela v posteli, roletami prosvítalo světlo, za pootevřenými okny slyšela cvrlikání ptáčků. Sotva se vzbudila, hned ji napadlo, že dnes na ni čeká něco příjemného, jen si nemohla honem vzpomenout, co to je. No ovšem: první den prázdnin!“ Povědková knížka Hany Pinknerové a Adély Jaworek je ideálním čtením pro ženy nejen na léto. Volné pokračování úspěšné knihy Advent ve starém domě.

Zřejmě ideální dárek pro dítě, které zatím moc nepřišlo do styku s křesťanstvím. Brazilský ilustrátor Sergio Cariello dal podobu řadě superhrdinských komiksů vydavatelství Marvel a DC Comics. Hrdinům příběhů dokázal propůjčit strhující dávku energie a emocí. Nechybí žádné klíčové starozákonní biblické příběhy: od stvoření světa přes Noemovu archu až po přejití Jordánu.

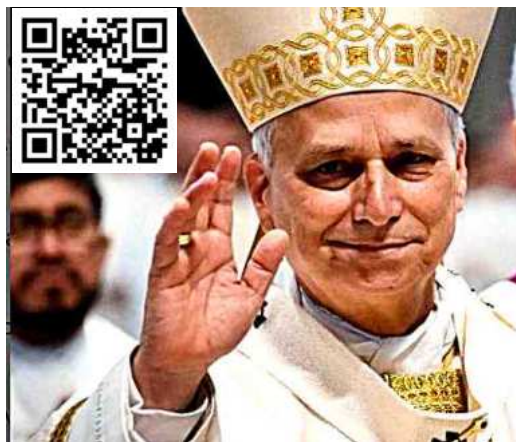

Mít tuhle divokou partu ministrantů "pod palcem" nějaký nerudný kostelník či kněz, tak je už asi dávno vykáže z kostela. Nicméně kluci jsou originální a v ministrantských oblecích dokážou zatancovat snad cokoli z moderních skladeb. Takže není překvapením, že profil s názvem "Mládež Litomyšl" má přes 22 tisíc sledujících.

Snad nebudeme obviněni z propagace komerčních aktivit, když odkážeme na profil, který má v podtitulu relativně nudný slogan "křesťanské papírové produkty a doplňky". Ale sami uvidíte, že i z diáře umí tato žena udělat "Boží věc", stačí když na obalu bude napsáno: "Jeho plány, moje plány." Profil by mohl být dobrou inspirací pro naše organizátorky akcí Ženy ženám.

Papež Lev má na Instagramu jméno „Pontifex“ (stavitel mostů) a 14 milionů sledujících. Sází na svěží grafiku, interakci a styl, který působí pokorně i přímočaře. Oproti svému předchůdci, který sítě využíval spíš formálně, zde jde podle odborníků o pastorační záměr. Nárůst milionů sledujících po zřízení účtu ukazuje, že o tuto „digitální baziliku“ je velký zájem.

Tip na pouť: Žarošice – brněnská diecéze

Žarošice jsou na první pohled nenápadnou jihomoravskou obcí. Zdání však klame, místní kostel ukrývá cennou milostnou sochu Panny Marie, díky níž patří Žarošice k nejvýznamnějším poutním místům u nás. I proto byly zařazeny mezi letošní Jubilejní poutní místa.

V Žarošicích stály od nepaměti dva kostely – poutní kostel Panny Marie a farní kostel sv. Anny. V roce 1323 byla do poutního kostela umístěna milostná socha Matky Boží. Slávu poutního místa však roku 1785 přerušil císařský dekret. Věřící se s tímto rozhodnutím nesmířili, během zářijové pouti vnikli do poutního kostela, a za zpěvu písně *Před věky zvolena, Panno Maria* přenesli sochu v procesí se svícemi do farního kostela sv. Anny, kde mohly být nadále slouženy mše svaté. Podle lidové tradice dalo právě toto světelné procesí název celé pouti „Zlatá sobota“.

Letošní slavnost připadá na sobotu 13. září. Mši v 18.00 slouží brněnský biskup Pavel Konzbul. Po setmění projde obcí procesí mariánských soch, jehož se pravidelně zúčastní na deset tisíc poutníků. (tb)

Foto: Miroslav Novotný/
Člověk a víra

Soutěž: poznejte fotku z našeho vikariátu

Minulý úkol, kapličku v Popelištné, uhodly Miluše Kačerová a Terezie Dvořáková.

Tipy na snímek vpravo posílejte **do 15. 9.** na mazanec@centrum.cz či na WhatsApp (775 269 206). Výherce obdrží

jako dárek knihu od Matice křemešnické, které tímto patří poděkování.

